

عنوان مقاله:

اثر بخشی آموزش هوش هیجانی بر مولفه های سازگاری اجتماعی دختران نوجوان تک والدی با مشکلات هیجانی و رفتاری

محل انتشار:

فصلنامه دانش و پژوهش در روانشناسی کاربردی، دوره 22، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

فرزانه معتمدی - دکتری روان شناسی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

احمد به پژوه - استاد روان شناسی دانشگاه تهران، تهران، ایران.

محسن شکوهی یکتا - استاد روان شناسی دانشگاه تهران، تهران، ایران.

غلامعلی افروز - استاد روان شناسی دانشگاه تهران، تهران، ایران.

باقر غباری بناب - استاد روان شناسی دانشگاه تهران، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش تعیین تاثیر آموزش هوش هیجانی بر ارتقای سازگاری اجتماعی دختران تک والدی با مشکلات هیجانی و رفتاری مقطع متوسطه اول شهر تهران بود. این پژوهش در زمره طرح های شبه تجربی با طرح پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری با گروه کنترل بود. جامعه آماری پژوهش تمامی نوجوانان دختر ۱۳ تا ۱۶ دارای مشکلات هیجانی و رفتاری شهر تهران سال تحصیلی ۹۳-۱۳۹۲ که دارای خانواده های تک والدی بودند. گروه نمونه با گزینش هفتمند شامل ۲۸ نفر از آن ها که با افت آزمودنی ها، ۱۱ آزمودنی در گروه آزمایشی و ۱۲ نفر در گروه کنترل شرکت داشتند. برنامه آموزشی در ده جلسه دو ساعته و به روش کارگاهی ارائه شد. در این پژوهش پرسشنامه نیازسنجی، فهرست بررسی رفتار کودک و فرم خودسنجی نوجوانان (Achenbach & Rascula, ۲۰۰۱) و زیرمقیاس سازگاری اجتماعی از پرسشنامه شخصیتی کالیفرنیا (Tiegs, Clark & Thrope, ۱۹۴۱) مورد استفاده قرار گرفت. تحلیل داده ها به روش تحلیل واریانس چندمتغیره با طرح اندازه گیری های مکرر نشان داد که بر اثر برنامه آموزش هوش هیجانی، سازگاری اجتماعی آزمودنی ها افزایش یافته و اثر بخشی برنامه تا مرحله پیگیری نیز پایدار بوده است ($P < 0/05$). شرکت در این دوره آموزشی، به افزایش سازگاری اجتماعی نوجوانان تک والدی دارای مشکلات رفتاری و عاطفی منجر شده است؛ بنابراین آموزش مهارت های هوش هیجانی به عنوان مهارت های زیربنایی سلامت روان رویکردی تاثیرگذار در افزایش سازگاری اجتماعی نوجوانان است.

کلمات کلیدی:

برنامه آموزش هوش هیجانی، سازگاری اجتماعی، نوجوانان دختر دارای مشکلات هیجانی و رفتاری، تک والدی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1224115>

